

[Justitsministeren.]

Medhjælp, udgaet. Dette staar i Forbindelse med, at det i § 18 foreslaas, at Budgettet skal optages paa de aarlige Finanslove.

I § 24 er der med Hensyn til Filmsraadets Sammensætning foreslaaet den Ændring i Forhold til § 5 i Udvalgets Udkast, at der af Justitsministeriet udnævnes en Repræsentant efter Raadets handling med „Dansk Skuespillerforbund“ og „Danske Dramatikeres Forbund“. Da Filmsraadet skal udøve et Skøn vedrørende Filmens kunstneriske Kvalitet, er det kun rimeligt at sikre Raadet en Repræsentant, der besidder særlige Forudsætninger for at varetage denne Side af Raadets Opgaver. Til Gengæld har jeg, for ikke at gøre Filmsraadet større, begrænset Biografbevillingshavernes Repræsentation til een Mand. Naar en Række Blade nu raser over dette Filmsraads Sammensætning, er denne Sindsstemning sagligt set kun begrundet i, at en Biografmand er erstattet med en Skuespiller eller Dramatiker — jeg tror ikke, at man af denne Grund kan vente nogen Folkerejsning, end ikke i det nordlige Jylland.

§ 25 angaaende Filmsraadets Opgaver afviger fra Udkastets § 7 derved, at Raadets Erklæring vedrørende Spørgsmaalet om Fritagelse for eller Nedsættelse af Forlystelsesafgift skal fremsendes til Finansministeren gennem Justitsministeren, men Afgørelsen ligger hos Finansministeren. Endvidere foreslaas det, at Raadet kun skal udtale sig om de Films, der forbydes af Censuren, saafremt Afgørelsen paaklages til Justitsministeren — en ret selvfølgelig Ændring.

Reglerne om Filmsfonden i § 28 og de følgende Paragraffer afviger navnlig fra Udvalgets Udkast derved, at der gives Fonden vidererækkende Formaal. Efter Udvalgets Forslag skal Fondens Indtægter anvendes til Fremme af Filmens Udnyttelse i undervisningsmæssig, kulturel og kunstnerisk Henseende. Foruden disse specifikke Filmsformaal nævner Forslagets § 28 tillige: Støtte til almennyttige Formaal, særlig dansk Teater, og velgørende Formaal, særlig Understøttelse af danske Kunstnere og Enker efter Biografbevillingshavere. Denne Udvidelse af Formaalet staar i Forbindelse med de større Beløb, der efter Lovforslaget stilles til Raadighed for Fonden, altsaa

hidrørende særlig fra den i § 27 foreslaaede Afgift af Biografteatrenes Overskud.

Det vil altsaa ses, at bortset fra de ændrede Afgiftsregler og den deraf følgende Udvidelse af Fondens Indtægter og Opgaver, hvorom jeg om lidt skal gøre nogle Bemærkninger, betyder dette set i Forhold til Biografbevillingshaverne overhovedet ingen Udvidelse af Justitsministerens Myndighed. Hvorfor da hele denne vildledende Kritik?

Den Myndighed, der er tillagt Staten over for Biografteatrene, er tildelt ved Loven af 31. Marts 1933. Denne Lov hvilede paa en saa godt som enstemmig Betænkning fra en Kommission, hvori de forskellige Grene inden for Biografteatervirksomheden var repræsenteret, den var tiltraadt af de fire store Partiers Repræsentanter i Kommissionen, og Loven var vedtaget med Tilslutning af de fire store Rigsdagspartier. Jeg forstaar derfor ikke den megen Tale nu om Centralisering, blot fordi man indfører en stærkere Afgift af de allermost givtige Biografteatre. Jeg forstaar ikke disse voldsomme Angreb paa det frie Erhvervsliv, naar man alle sammen har vedtaget Loven af 1933, Udtalelserne om Barnepigensystem o. s. v., o. s. v. Jeg forstaar ikke, hvorledes de ærede Ordførere for Venstre og Det konservative Folkeparti kan tage saa stærk Afstand fra dette Lovforslag, naar de samme ærede Partier har stemt for Loven af 1933.

For øvrigt gælder det samme Bestemmelserne om Filmcentralen og Filmsfonden. Jeg har før gjort Rede for og begrundet de Smaaændringer, der er sket fra Kommissionsbetænkningens Forslag. Ved Hovedlinierne i denne Betænkning rører Lovforslaget overhovedet ikke, og Betænkningen er enstemmigt vedtaget i Kommissionen, altsaa ogsaa tiltraadt af Venstres og de Konservatives Repræsentanter i Kommissionen. Jeg har ved dette Lovforslag i det store og hele, bortset fra den forøgede Afgift, holdt mig paa Linie med de to i de sidste Aar afgivne Kommissionsbetænkninger og den af de fire store Rigsdagspartier i 1933 vedtagne Lov og ved derfor, at den fremsatte Kritik, naar den ikke beskæftiger sig med rene Enkeltheder, men med Hovedlinierne, maa skyde over Maalet.

Det forekommer mig i det hele taget, at Kritikken ved at slaa løs med Centralisering contra fri Næring og administrativ